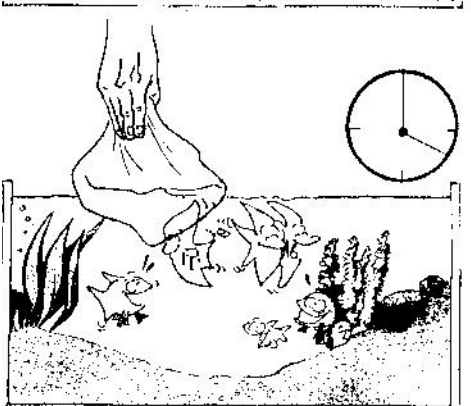
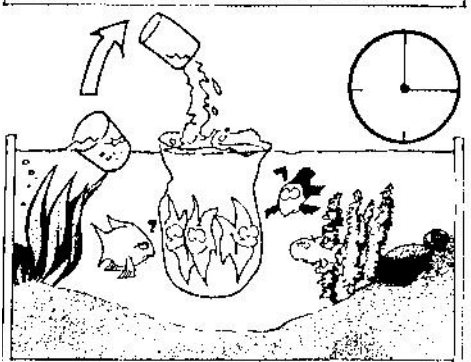
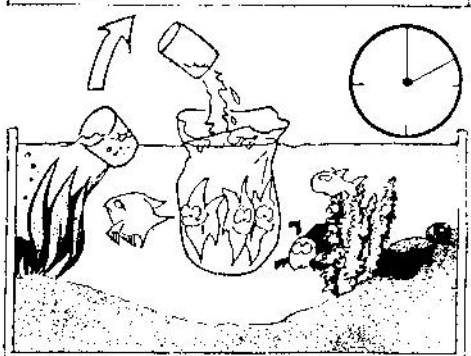
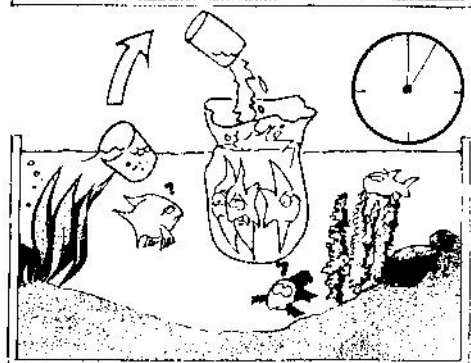
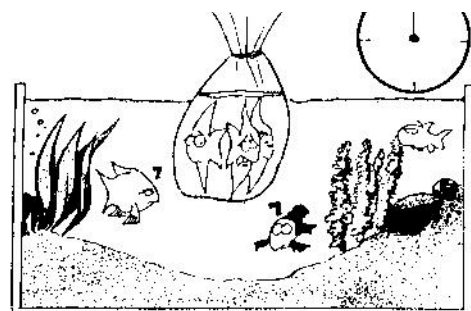

De druppelmethode: enkele bedenkingen

Iedereen is het er wel over eens, een vis introduceren in je aquarium moet toch wel met enige omzichtigheid gebeuren. Hieronder volgt een reactie op de druppelmethode.

De vis in kwestie mag zo min mogelijk een shock ondervinden en zo zijn wij liefhebbers op zoek gegaan naar allerlei werkwijzen om dit ongemak enigszins te verzachten.

Eén van deze werkwijzen is de druppelmethode. Hierbij worden de vissen in een emmertje gezet met het water waar hij uitkwam. Door middel van een lucht slangetje met kraantje laten we nu druppelsgewijs water van de nieuwe behuizing in de emmer druppelen. Zo kan de vis rustig (soms wel tot 4 uur) aan het nieuwe water wennen.

Perfect zegt iedereen! Maar mensen die mij kennen weten dat ik nogal kritisch ben in verband met "heilige huisjes". Iets klakkeloos aannemen ligt niet in mijn aard; zodoende heb ik bedenkingen bij de druppelmethode.

Toegegeven, het zeer geleidelijke (trage) overnemen heeft zijn voordelen inzake verandering van de chemische watersamenstelling, doch wie gaat nu een vis overzetten van bijv. pH 4 naar pH 8? Daar is zelfs de druppelmethode nog te snel voor.

Het is sowieso belangrijk u ervan te vergewissen dat de pH verschillen niet meer dan één eenheid verschillen. Is dit wel het geval, dan moet er eerst een quarantainebakje worden klaargemaakt met ongeveer dezelfde pH als het water waaruit de vis afkomstig is. Zo kan er dan op zijn snelst met één pH-eenheid per week worden gecorrigeerd. Bij vermindering van pH liefst nog 3 keer langzamer, want een pH-daling wordt door de vissen slecht verdragen.

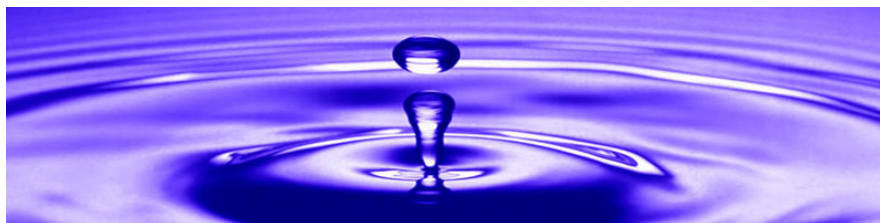
Als men ervan uit gaat dat de pH dus niet meer dan één eenheid verschilt, kan het overnemen sneller gebeuren, want dan is vooral de temperatuuraanpassing belangrijk. En net deze parameter wordt schromelijk verwaarloosd bij de druppelmethode.

Als het druppelen een paar uur in beslag neemt en het emmertje staat op een kille vloer, is het goed mogelijk dat de temperatuur 3 tot 4°C daalt, wat dan wel weer een shock teweegbrengt.

Maar het grootste probleem bij de druppelmethode is volgens mij zuurstof en stress.

Een vis die getransporteerd wordt, doet het letterlijk "in zijn broek"; hij (zij) laat alles lopen. Een handelaar die weet wat hij doet, zal daarom zijn vissen 's avonds voeren, zodat vissen die overdag verkocht worden zo weinig mogelijk inhoud in de darmen hebben. Doet uw handelaar dat niet, dan is het transportwater na 15 minuten al behoorlijk belast. De meeste handelaren beschikken wel over zuivere zuurstof om in de transportzak te blazen, zodat dit wel een beetje binnen de marge wordt gehouden.

Als de transportzak wordt opengemaakt, is de zuivere zuurstof weg en blijft alleen nog water over met enorme ammoniumwaarden. Ammoniakvergiftiging ligt nu op de loer. De vissen moeten nu dringend

onbelast water krijgen, zelf een zuurstofsteentje is lang niet voldoende en brengt bovendien nog extra stress met zich mee, zeker bij gevoelige vissen.

In de, voor de vis, zeer stresserende omgeving moet zo snel mogelijk verandering komen en dan kan druppel na druppel wel eens tergend langzaam zijn. Zit maar eens met een aantal personen in een auto, als er eentje de avond ervoor veel ajuin heeft binnengespeeld, zal dat op bepaalde momenten duidelijk worden met een geur die niet echt "dennenfris" is te noemen. Nu zal men liefst een raam willen opendraaien in plaats van zich tevreden te stellen met de aanwezige luchtverversing. Dit is ongeveer hetzelfde als wat er met onze vissen gebeurt.

Vroeger, in mijn zaak, waar elke week heel wat vissen nieuw binnenkwamen, was het gewoonweg ondoenbaar om vissen met de druppelmethode over te wennen.

Hoe ging en ga ik dan te werk?

De vissen gaan uit de zak, met water en al in een emmertje. Een eventueel teveel aan water wordt weggegoten, tot dat er nog ongeveer 3 cm water in zit (de vissen moeten wel nog kunnen zwemmen). Dan wordt er een liter water bijgegoten uit het nieuwe verblijf. De temperatuurschok zal best meevallen, omdat een goed verpakte vis zeer weinig temperatuurdaling ondervindt.

Als de vissen in de emmer terug goed reageren (na ongeveer 10 minuten) giet ik er nog eens een liter bij. Na nog eens 5 minuten, zijn ze voldoende over gewend. Het slechte transportwater is nu ongeveer een derde van de totale inhoud. daarvan verwijder ik weer 2/3 van deze inhoud en daarna giet ik de vissen met het resterende water de bak ik. Ik heb ondervonden dat ik betere resultaten

Let op met vissen van een ruilbeurs; hier daalt de temperatuur soms zeer veel en er wordt ook zelden zuurstof gebruikt !

behaal met deze methode, dan de visjes uit de emmer te scheppen met een netje, ondanks het slechte water dat zo mee in het nieuwe verblijf komt. Dit ammonium verrijkte water wordt in een goed werkend aquarium snel verwerkt. Bovendien ervaren de vissen niet weer een extra stress van het vangnet; waarmee traditioneel de vissen uit het transportwater/emmer worden gehaald.

Er zijn een paar uitzonderingen die ik toch met een netje uit de emmer schep, zoals bijv. *Lophobagrus cyclurus*, deze Tanganyika meerval scheidt namelijk gif af onder stress.